

ske letine. Vina pa, kolikor ga še imamo, od sedaj naprej tudi ne bomo prodajali po tako nizki ceni kakor doslej, ampak zadnja in najmanjša cena vinu je 4 din. Noben Haložan pod to ceno vina ne da in ga tudi ne sme dati. Torej vinarji, vinski trgovci in prekupčevalci, preberite ta dopis, ker velja za vas! — Zadnjih smo poročali, da radi spomladne suše ljudje ne morejo pravočasno posaditi koruze in krompirja. Sedaj imamo pa že preveč dežja in bi bilo dobro, če bi se malo prihranili zopet za takrat, ko bo suša, da bi ljudje mogli začeti z zapoznelim delom.

Šmarski kraji

Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Kolikor mogoče radi hodimo vsako jutro k šmarnicam. Zvečer pa se majniška pobožnost obhaja po naši župniji v raznih vaseh skupno za posamezne vasi pri vaških kapelah ali križih. V teh resnih časih se priporočamo Kraljici miru, da nam ohrani ljubi mir. Molimo tudi po mesečnem namenu sv. očet, da preneha tudi pri nas ostudno oskrunjevanje Marijinega imena. To tuje in nesramno preklinjanje Marije se je nekaterim družinam udomačilo. Sliši se že šoloobvezne otroke in še celo manjše otroke, da to izgovarjajo. Ali ni to naravnost sramota staršev, oziroma njih vzgojiteljev! Ta navada mora z letošnjim majnikom izginiti iz naših družin. Potem šele smemo upati, da smo Marijini otroci. Če bomo Marijini res s svojo dušo in srcem, potem se bomo z uspehom zatekali za pomoč k Mariji v raznih potrebah. Saj vemo, da Marija svojih pravih častilcev nikdar ne zapusti.

Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Živimo v neposredni bližini svetovno znanega zdravilišča Rogiška Slatina. Pri nas lahko naši kmetje po hotelskih, restavracijskih in drugih kuhinjah marsikaj prodajo. Vidi pa se, da se naši kmetje vse premalo zanimajo za te ugodnosti. Treba bi bilo v našem kraju gojiti mnogo več ranega sadnega drevja, poglobiti se bolj v vrtnarstvo, gojiti tako govejo živino, ki bi nam dala čim več telet in mleka, rediti perutnino itd. So namreč nekateri, ki se teh ugodnosti poslužujejo. Mnogo pa jih tarna in dvomi, češ da od zdravilišča nimajo nobenih ugodnosti. Mnogi menijo, češ da nam preko Sotle prihaja na naš trg vse prevelika konkurenca. Vidi se, da so bratje Hrvatje kljub večji oddaljenosti bolj podjetni. Od kod izhaja vse to? Od naše prevelike komodnosti. V kuhinje in na trg v Rogiški Slatini pride deloma samo hrvatsko sadje. To kljub temu, da bi hotelirji raje nakupovali od domačinov. Domačini na eni strani gojijo vse premalo ranega sadnega drevja in na drugi strani pa se opaža posebna komodnost naših kmetov in deklet. Kar se vrtnarstva, oziroma vrtnarskih pridelkov tiče, postreže v znatni meri lastno zdraviliško vrtnarstvo. Tu in tam še prinese kaj pridelkov domača kmetica. V glavnem pa se uvažajo ti pridelki na vozovih in tovornih avtomobilih od drugod. Mnogo je zgrešeno, ker se naši kmetje premalo zanimajo za vrtnarstvo. Kar se mleka tiče, ga naše kmetice mnogo prodajo v zdravilišče; ker je potreba mleka vedno večja, ga prinesejo mnogo tudi kmetice preko Sotle. Cena mleka se

Botrice in botri!

Vabimo vas, da za svoje birmance že sedaj kupite primerne spominke. Najbolj nerodno je na dan birme se prerivati in na hitro kupovati. Oglejte si našo bogato izbiro molitvenikov, rožnih vencev, venčkov in drugih spominskih predmetov! Najugodnejše boste kupili te predmete v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila: Maribor: Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Trg kralja Petra 6 ter v Ptuj: Slovenski trg 7.

namerava letos regulirati na 2 din liter. Zdravilišče uporabi v sezoni tudi mnogo telet. Domačini prodajo vsa odvišna teleta tukajšnjim mesarjem in hotelirjem za dobro ceno — primanjkljaj pa zopet pride preko Sotle. Uporabi se prav obilno perutnine, zlasti piščancev. Naše

Dr. Franjo Radšel, primarij:

Protituberkulozni teden

od 19. do 25. maja

Geslo letošnjega protituberkuloznega tedna bodi: Vsakemu jetičnemu bolniško posteljo! Jetika je nalezljiva bolezen, torej jo moramo enako kot ostale nalezljive bolezni oddeliti od zdravih, da ne bo več tako številnih novih okužitev, da bo jetični prenehal biti nevarnost za svojo okolico. Sama ugotovitev obolenja ne naredi še bolnika zdravega, niti ne prepreči nadaljnjih okužitev — bolnika je treba zdraviti! Iz odprte pljučne tuberkuloze, ki širi pogubonosne klice, je treba narediti zaprto pljučno tuberkulozo! Iz bolnika je treba narediti zdravega človeka, ki se zopet lahko vrne v svojo družino, delazmožen kot poprej. Danes vemo, da je to mogoče.

Najvažnejše dognanje pri zdravljenju tuberkuloze je brez dvoma ugotovitev, da je tuberkulozo mogoče zdraviti in ozdraviti v vsakem podnebju, potrebno je le, da imamo na razpolago potrebno število postelj in vso potrebno opremo za zdravljenje! Ni nujno, da so te postelje v višinskih zdraviliščih, ki so dosegljiva le petičnim. Mi hočemo in želimo, da bi imel vsak jetični na razpolago bolniško posteljo! Le na tak način bomo zavrla nova okuženja, le na ta način bodo uspehi zdravljenja vse bolj uspešni kot so sedaj.

Manjkajo nam pa oddelki za jetične bolnike vsaj v naših večjih bolnišnicah z zadostnim številom bolniških postelj. In sedaj iščemo čarobno palico, ki bi pričarala ta raj za tuberkulozne že na tem svetu. To čarobno

kmetica gojijo vse premalo perutnine. Deloma je vsa perutnina prinešena preko Sotle. V kolikor pa naše kmetije gojijo perutnino, pa jo prodajo v zdraviliške kuhinje — preko hrvatskih prekupčev. Ti prekupci hodijo po naših vaseh s kurčki. Plačujejo seveda slabo, da ostane njim več za zaslužek. Po zdraviliških domovih so nastavljene deloma same domače sobarice, tako tudi služkinje in kuharice. V kopališčih zavzemajo tudi domačini glavna mesta. Vse to je v prid našega kmeta. Če se bomo torej zavedali vseh ugodnosti, ki se jih lahko poslužujemo v zdravilišču, ki nam ga je Bog dal v našo neposredno bližino, potem ne bomo dvomili o važnosti zdravilišča za našega kmeta. Sezona se je že pričela s 1. majem. Zato kmetje, tovariši! Korajžno na plan, da spravimo v letošnji sezoni, ki jo že imamo pred očmi, čim več naših pridelkov v zdraviliške kuhinje! Če se bomo vsi, pa prav vsi zavedali, da delamo to v svoj prid, v svojo korist, potem bomo sami zadostili zdraviliškim potrebam. Tako bomo omajali dobavo teh potreb preko Sotle in od drugod. Osebnih in gospodarske koristi pa bomo občutili sami.

palico imaš, dragi čitatelj, ti sam! Prav vsak jo ima! Je to spoznanje, da je treba temu žalostnemu pomanjkanju bolniških postelj nujno odpomoči, je to močna volja, da moramo tem nevdružnim razmeram narediti konec.

Vsak, kdor bo spoznal potrebe naših tuberkuloznih, bo rad pomagal. Mogoče si župan ali občinski svetovalec, imaš vplivno besedo pri oblastvih. Podpri našo zahtevo po dovoljnem številu postelj za jetične v naših bolnišnicah! Kadar pride kaka prošnja za disperanz ali za potrebe protituberkuloznega gibanja, ne bodi nataktnjen, temveč odpri srce — to se mi zdi prav tako važno — kot odpri roke! Ali pa si nemanič, imaš samo svoje roke, s katerimi si le s težavo služiš svoj kruh. Tudi ti moraš pomagati! Tudi najmanjši dar zaleže, zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača. Si mogoče volilec, član stranke, politik? Zavedaj se, da je delo za zdravstveni napredek naroda najvažnejši temelj narodnega blagostanja. Le zdrav narod bo v stanu, da napreduje, da izpolni vse naloge, ki mu jih stavi življenje. Poleg tega pa je bolezen vedno nesreča za vsakega, ki ga zadene, pa bilo star ali mlad, reven ali bogat.

Ako bo letošnji protituberkulozni teden odprl oči za najvažnejše vprašanje protituberkuloznega boja, ako bo letošnji protituberkulozni teden začetek nove dobe, ko se bo s sodelovanjem vsega naroda začelo resno reše-

»Pa začnimo torej! Najprej kave, vino pride pozneje.«

»Ali vam smem naliti? — Bolj črno, kajne?«

»Bolj črno in bolj belo, hahaha. Toda najprej jo morate gospe materi naliti.«

»Ne, ne,« se je branila gospa, »jaz si bom sama; mi nihče drugi ne naredi prav.«

Trezika je potisnila naslonjač z materjo k mizi in je postavila skodelico in krožnik pred njo. Vmes je vrgla zdaj in zdaj prijazen pogled na doktorja. Stregla mu je tako ljubo po domače, da o njeni naklonjenosti nič več ni dvomil. Zaradi tega je postal pogumnejši.

»Gospodična Trezika, kava je imenitna,« je pohvalil.

»Le norčujete se,« se je zasmejala; »zato je morate še eno skledico popiti.«

»Pozneje jo bom še res. Zdaj pa si moram počiti. Medtem vam bom nekaj pripovedoval, kar vas bo zanimalo.«

»Radovedna sem.«

»Pomislite, vaša gospa mati se misli iz Šentanela preseliti v Brezje.«

»Ali, ali, gospod doktor!« se je gospa prestrašila. »Meni kaj takega še v sanjah ni prišlo na misel. Vi ste jo predlagali.«

»Da, Vi pa ste kazali, da bi vam bilo to kar po volji. V zdravniškem stanovanju v Brezju je obilo praz-

nega prostora, tam bi lepše, udobneje in ceneje stanovali kakor tu.«

Trezika ga je gledala z odprtimi usti. Bila je izenačena in je obračala oči od zdravnika na mater.

»Kaj bom pa jaz?« je vprašala po kratkem molku.

»Vam, gospodična Trezika, ne ostane nič drugega, kakor da greste z materjo. Saj gospe matere ne morete same pustiti.«

»Jaz sem vendar pri Senčarju v trgovini nastavljena. Pojutrišnjem moram spet nastopiti. Je dobra služba, ki je ne morem kar tako pustiti. Materina pokojnina je premajhna za naju obe; jaz moram še kaj zaslužiti.«

»Ali službe pri Senčarju tudi tedaj ne morete pustiti, če vam doktor Silan boljše preskrbi?«

Izenaden, zbegano se je dekle oziralo.

»Ali Trezika, si ti otročja!« se je oglasila mati. »Ali še zmeraj ne razumeš, kaj gospod doktor misli?... Vprašuje te, če bi ga hotela vzeti.«

Dekletu je udarila kri v obraz, pobesila je glavo, ni rekla ne besede in je sedela pred njima vsa oblita od dekliskega sramu.

»Gospodična Trezika, ali sem vas užalil?« je vprašal zdravnik mehko.

»Ne, ne, gotovo ne!« je zašepetalo dekle in počasi spet dvignilo glavo. »Le prestrašili ste me.«

(Dalje sledi)

se je v dečka, da bi dobla neko mesto kot vajenec. Bilo ji je tedaj 13 let. S pridnostjo se je kmalu dokopala do dobrega položaja in potem ni hotela več izdati svoje skrivnosti, da bi ne izgubila dobrega službenika. Tako je prebila svoje življenje kot možki.

Mladina pod strogim režimom. Nemška vlada je izdala odredbo za zaščito mladine, ki določa, da se mladostniki pod 18. letom od mraka dalje ne smejo več potepati po cestah. — Obisk gostiln in plesišč, kakor tudi klnematografov in varietéjev je mladini, če ni v spremstvu svojih vzgojiteljev, po 21. uri prepovedan. V javnih lokalih mladina ne sme piti žganja, v javnosti tudi ne sme kaditi.

vati vprašanje zdravljenja tuberkuloznih, potem bo pot do cilja kratka in lahka ter bo uspeh dosežen. Zato pa naj vsak od nas v tem

boju sodeluje z besedo in dejanjem, da bomo prekvasil ves narod z zahtevo: Vsakemu je tičnemu bolniško posteljo!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Dva smrtna primera pri Sv. Andražu v Haložah. Pokopali smo v starosti 76 let uglednega moža, bivšega posestnika, sedaj preužitkarja Jakoba Kozel, p. d. Fuksovega Jakca iz Sp. Leskovca. Rajni je začel tako rekoč iz nič gospodariti in je v družbi svoje zveste žene Neže, katero je Bog pred par meseci poklical k sebi, preskrbel svojim otrokom lepo premoženje. Kako je bil priljubljen, je pričal njegov pogreb, katerega se je udeležilo lepo število ljudi. G. kaplan se je pri odprtem grobu poslovil od rajnega z ganljivimi besedami. — V Okučju je smrt pretrgala nit življenja Mariji Emeršič. Pokojna ni imela potomcev, zato je izročila svoje posestvo dobrim ljudem, ki so jo zato lepo preživel na njene zadnje dni življenja. — Bog daj

pokojnima večni mir in pokoj, žalujočim pa naše sožalje!

K majniški Kraljici je odšel po plačilo. V Galiciji pri Celju je Bog poklical k sebi Falant Alojza. Spreviden s sv. zakramenti je podlegel neizprosni jetiki, ki mu je uničila življenje v starosti 30 let. Pomoči je iskal pri več zdravnikih, toda zaman. Trpijenje grozne bolezni je vdano prenašal. Njegova duša je pohitela praznovat letošnji maj k majniški Kraljici. Spomladansko cvetje prekriva njegov prerani grob, kjer so za vedno skrite njegove oči in njegov smehljajoči obraz. Zapušča žalujočo mater in štiri sestre, katerim izrekamo sožalje, pokojnemu pa naj sveti večna luč!

Vinogradniki, pozor!

Vinarsko društvo v Mariboru je pred tremi leti začelo ponovno izdajati lastno glasilo »Naše gorice«. Glasilo »Naše gorice« so edini slovenski list, v katerem se obravnavajo važna sodobna vprašanja iz področja našega vinogradništva.

Poleg strokovnih razprav o pripravi zemlje, zasajanju in negovanju mladih nasadov, oskrbovanju starejših vinogradov od zgodnje spomladi pa do pozne jeseni ter o trgatvi, predelavi grozdja in o kletarjenju, prinaša list še mnogo drugih koristnih člankov in nasvetov. Ureditev razmerja med vinogradnikom in viničarjem je vprašanje, s katerim se z na novo izdanim viničarskim redom mnogi pečajo. Predpisi o prodaji in točenju vin lastnega pridelka, o trošarinah na vino in žganje so zelo važni in jih moramo doobzirno poznati, ako se hočemo izogniti vsem neprijetnostim. Vinogradnik mora biti tudi obveščen o vinski trgovini in cenah vina, o vinarskem združenstvu, vinogradniških prirreditvah, stanju vinarstva v drugih krajih, o novodobnih načinih vinarjenja in o raznih zanimivostih. Vse to bo našel v listu »Naše gorice«.

V listu »Naše gorice« se priobčujejo le članki s stvarno in resno vsebino izpod peresa izkušenih vinarskih strokovnjakov, praktikov in drugih odličnih sodručnikov. Naročnina za »Naše gorice«, ki izhajajo 15. vsakega meseca, je zelo nizka ter znaša komaj 20 din letno. Vsak naročnik lista, ki je obenem lahko član bližnje vinarske podružnice ali direktni član Vinarskega društva v Mariboru, ima razne ugodnosti. Vinarsko društvo je naročnikom vedno na razpolago z nasveti o vinogradniških zadevah bodisi preko svojega glasila ali neposredno.

Vinogradniki in vsi ostali, ki ste v kakršni koli zvezi z vinogradništvom, in če niste še naročniki, ne odlašajte z naročilom »Naših gorice«! Pišite takoj dopisnico na Vinarsko društvo, Maribor, Vinarska šola, da vam pošljo »Naše gorice«. Dostavljene vam bodo vse dosedanje istošnje številke lista. Za poravnavo naročnine prejmete po pošti tudi čekovno položnico.

Odločite se še danes in naročite list »Naše gorice«, ki vam bo gotovo ugajal.

Kmečka trgovina

Špekulante-dobičkarje je naznaniti!

Za pobijanje draginje so bile pri nas že v začetku sedanje vojne izdane tozadevne uredbe. Ker so pa kljub temu nekateri znali te uredbe obiti in prekomerno izrabljati sedanji položaj, je ministrski svet na predlog socialnega ministra dr. Budisavljeviča in trgovinskega ministra dr. Andresa izdal novo uredbo, s katero se nadzoruje izvajanje dosedanjih uredb za pobijanje draginje. Po novi uredbi so tudi organi prvostopnih občin upravnih oblasti, kot policija, orožništvo, finančarji, trošarinski nadzorniki, tržni nadzorniki itd. dolžni naznaniti osebe, ki se pregreše zoper določila uredb o pobijanju draginje, predvsem radi brezvestne špekulacije. Organi, ki bi tega ne storili, disciplinsko odgovarjajo. Brezvestne špekulante lahko prijavljajo tudi zasebniki, katerim v primeru, da se špekulant obsoji, pripade denarna nagrada. Po tej uredbi torej lahko vsakdo naznaniti človeka, ki v današnjih časih prodaja svoje stvari dražje kot je predpisano, orožnikom, finančarjem, policiji itd. Za to svoje delo bo poleg dobrega dela prejel še nagrado. Če pa orožnik, finančar ali drug javni organ opravičene prijave ne bi hotel vzeti na znanje, odgovarja za to javni organ sam. Tako vidimo, da je oblast storila vse, kar je v njeni moči, samo da prepreči izkoriščanje revnega ljudstva. Ako se pa kljub temu tu in tam pojavi brezvestnež, ki ljudstvo odira, pa ga ljudstvo samo ne naznaní, ni kriva temu oblast, ampak ljudje sami, ki takega človeka v svoji sredi pušče nekaznovanega.

Tujina naj živino bolje plača!

Ni še dolgo tega, ko je goveja živina, ki smo jo izvažali, imela mnogo višjo ceno, kot pa živi-

na na domačih trgih, to je po naših sejnih. Na Dunaju, oziroma na Reki, kjer se je naša živina prevzemala, so naši kmetje še pri odbitku stroškov prevoza in izgube na teži med vožnjo dobili mnogo več za živino kot je bilo to mogoče doseči na domačih sejnih. Sedaj — in to posebno v zadnjem času — je položaj drugačen, kajti po sejmskem poročilu so bili prvovrstni voli v Brežicah že po 10 din kg žive teže, v Celju po 9 din, v Kranju pa po 9.25 din. Na sejmsko poročilo, ki je uradno sestavljeno, se pa smemo zanesti, kajti je prej navedena nižja številka kot pa višja. Tudi ostala živina ima v zadnjem času po sejnih zelo visoko ceno, ki skoraj povsod dosega ceno živine v tujini. Nemci in tudi Italijani namreč še danes plačajo za prvovrstne vole le 9.25 din, za drugovrstne pa 7.25 din, za bike pa kvačjemu 8 din kg žive teže, tehtano in prevzeto na Dunaju ali Reki. 1.80—1.90 din pri kilogramu pa znašajo stroški in izguba na teži. Če so torej že na domačih sejnih ponekod volli dražji kot pa plačajo Nemci na Dunaju ali Italijani na Reki, oziroma so skoraj povsod iste cene na domačih sejnih, menda ne bo pod soncem tepca, ki bo še izvažal. Radi tega bodo moral Nemci in Italijani za našo živino vsekakor več plačati kot doslej, če bodo hoteli živino imeti. Naši državi se pri teh pogajanjih za dosedaj višjih cen nič ne mudi. Moral bo pač tisti, ki potrebuje, nuditi več, če bo hotel kaj dobiti. Z ozirom na majhno številčno stanje živine pri nas ter na dobro obetajoč pridelok sena in živinske krme naša država ne bo silila z živino nikogar, posebno še, če je cena, ki se nudi, tako nizka. Naši kmetje pa s prodajo tudi nič več ne hite, kajti živina se potrebuje za delo, pomanjkanje živinske krme se pa ne občuti več v taki meri kot prej.

Vsi, ki potujete, ne pozabite na novi vozni red

veljaven od 19. maja 1940!

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslani naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor - Ptuj

Položaj na lesnem trgu

Cene lesu se na ljubljanski blagovni borzi od zadnjega poročila niso skoraj nič spremenile. Vendar cene, ki jih izkazuje ljubljanska borza, ne veljajo za vse kraje. Mi jih od časa do časa objavljamo le v svrhu primerjave, da kmetje imajo o cenah lesa neko stvarno podlago. Po pojasnili Kmetijske zbornice v Ljubljani so namreč cene lesa, ki jih izkazuje ljubljanska blagovna borza, nižje, kot so pa cene lesu, ki se prodaja izven okvira ljubljanske borze. Kupčij izven borze je pa čez 90% in pri vseh teh kupčijah se v večini primerov — velja predvsem za zadnje čase — dosežejo višje cene za les kot pa na borzi. Torej so podatki, ki jih mi od časa do časa objavljamo na podlagi poročil ljubljanske blagovne borze, najnižji. To naj imajo kmetje na umu, da ja ne bodo morda prodajali svojega lesa še ceneje kot objavljeno v našem listu.

Kar se tiče mednarodnega lesnega trga je ta v nasprotju z drugimi proizvodi, na katere ima vojna svoj vpliv, stalen. Povpraševanje po lesu je povsod zelo veliko. Spremenil se je pa marsikje način kupčij, na kar ponekod vpliva zmanjšan izvoz in pa potrebe držav po narodni obrambi. V zadnjem času iščejo les najbolj Nizozemska in Nemčija. Dobivata ga veliko iz Slovaške, čeprav jim popolnoma ne odgovarja. Radi tega Slovaki danes les zelo dobro in v velikih količinah prodajajo.

Na našem lesnem trgu je zavladala neka negotovost, kar pa pripisujejo uvedbi izvoznih carin. Nove motnje nastajajo tudi zaradi napovedanih zvišanj tovarnine na železnicah ter že izvedenega zvišanja davkov in plač delavcem v lesni stroki. Zaradi vseh teh zvišanj se je podražila tudi lesna proizvodnja, kar mora imeti za posledico, da cene lesu rastejo. Radi tega so potrebna vedno tudi nova pogajanja z državami, ki kupujejo naš les.

Cene debelim svinjam, koruzi in pšenici so padle

V okolici Mitrovice, Rume itd. se bavijo kmetje pretežno s pitanjem svinj za izvoz. Sredstva za pitanje, kot koruza in o'robi, pa imajo letošnje leto zelo nestalno ceno, kar ima na pitanje svinj in njihovo ceno slab vpliv. Pred nekaj dnevi so stale debele svinje 12—12.50 din kg žive teže, ko je pa veliko povpraševanje po svinjah prenehalo, se nudi samo 10 din za kg žive teže. Radi padca cen gojitelji debelih svinj teh sedaj sploh ne prodajajo.

Zadnje dni je naglo padla cena tudi pri koruzi in pšenici. Koruza je bila že po 210—215 din stot, sedaj pa je padla na 170—175 din stot. — Pšenica je padla od prejšnjih 260 din na 230 din stot. Radi tega je nastal v trgovini z žitom zastoj, ker trgovci čakajo, da se položaj na tržiščih razjasni.

Drobne gospodarske vesti

3000 oralov zemlje bo posejane z ricinusom. Kmetijski minister je v soglasju s finančnim in vojnim ministrom predpisal, da morajo večji posestniki v donavski banovini 3% orne zemlje zasejati z ricinusom. S tem se bo povečalo prido-bivanje ricinusa za 3000 oralov orne zemlje. Računajo, da bodo na ta način krite vse naše potrebe po ricinusu.

Izdelovanje obutve iz gume se bo omejilo na najnižjo mero. Pristojne oblasti zagovarjajo ta ukrep s tem, ker je v državi dovolj kož za izdelovanje obutve, guma pa, ki se težko uvažuje, se nujno potrebuje v druge, bolj važne svrhe.

10.733 vagonov sladkorja smo lansko leto pridelali v Jugoslaviji. Za proizvodnjo tega sladkorja se je porabilo 9.000.000 stotov sladkorne pese, s katero je bilo obsejanih 45.992 ha zemlje.